

Załącznik nr 1
do umowy ws. warunków organizacyjno-finansowych
działalności Teatru im. Jana Kochanowskiego w Opolu
oraz program jego działania

"Wiemy, czym jesteśmy, ale nie wiemy, czym możemy się stać".

„Hamlet” W. Schakespeare

PROGRAMOWA I ORGANIZACYJNA KONCEPCJA FUNKCJONOWANIA

Teatru im. Jana Kochanowskiego w Opolu

na okres pięciu sezonów artystycznych (2023-2028)

Autor: Norbert Rakowski

Opole, marzec 2023

SPIS TREŚCI

1. TJK wczoraj i dziś	str.3
2. Misja znaczy odpowiedzialność	str.6
3. Kontynuacja profilu i linii programowej	str.8
4. Priorytety programowe i edukacja	str.10
5. Działalność artystyczna	str.12
6. Organizacja	str.18

1. TJK wczoraj i dziś

Podejmując się kontynuacji prowadzenia Teatru im. Jana Kochanowskiego w Opolu nie sposób pominąć podsumowań chociażby skondensowanych do podstawowych informacji.

Biorąc pod uwagę zarówno artystyczną jak i organizacyjną przestrzeń funkcjonowania teatru, to co udało nam się uczynić wspólnym wysiłkiem w ostatnich latach wydaje się być widoczne zarówno w przestrzeni publicznej, jak i w ocenach branżowych. Dynamika i jakość działań przyniosła bogaty i różnorodny repertuar i niezwykle obszerną ilość propozycji edukacyjnych, pomijając oczywiście okres modernizacji teatru i przestoju covidowego.

Przez ostatnie lata:

- teatr stał się miejscem otwartym na ludzi oraz nowe inicjatywy; w którym prowadzony jest dialog,
- staliśmy się miejscem i promotorem młodych talentów oraz współczesnego teatru i nowej dramaturgii,
- udało nam się pozyskać sporo zewnętrznych środków finansowych na realizację projektów artystyczno - kulturalnych i inwestycyjnych,
- zrealizowaliśmy liczne koprodukcje z innymi teatrami i instytucjami,
- w dużej mierze zachowując charakter teatru artystycznego udało się zachować balans między teatrem edukacyjnym, problemowym, rozrywkowym,
- staliśmy się uznaną marką na teatralnej mapie Polski o czym świadczą liczne nagrody i rokrocznie udział w najważniejszych festiwalach teatralnych w kraju (np. Warszawskie Spotkania Teatralne, Boska Komedia, Kaliskie Spotkania Teatralne, M-Teatr), tym samym promując Województwo Opolskie w kraju,
- od 2015 roku produkowaliśmy z powodzeniem wspólnie z Instytutem Teatralnym w Warszawie „Festiwal OKT/ Klasyka żywa”,
- powołaliśmy do życia Centrum Edukacji Kulturalnej z powodzeniem realizując wiele

programów edukacyjnych dla równych grup wiekowych ,

- zrealizowaliśmy 5 edycji ogólnopolskiego konkursu MODELATORNIA,
- zainicjowaliśmy przestrzeń dla kilku rezydencji niezależnych grup teatralnych,
- zainicjowaliśmy i zrealizowaliśmy festiwal Opolska Scena Tańca (OST) dla niezależnych grup performerskich,
- starając się integrować publiczność z WO wprowadziliśmy uczestnictwo amatorów z WO w spektaklach TJK,
- zostaliśmy jako jedyny teatr w Polsce członkiem European Theatre Convention (ETC), organizacji zrzeszającej ponad 50 największych teatrów publicznych z ponad 30 krajów UE,
- jesteśmy organizatorami Międzynarodowego Forum Teatru, promując Województwo Opolskie za granicą.

W zakresie działalności administracyjno-organizacyjnej mogę stwierdzić, że bezapelacyjnym sukcesem Teatru i moim było:

- wprowadzenie nowych regulaminów w zakresie: organizacji, wynagradzania i czasu pracy,
- restrukturyzacja zatrudnienia i przekształcenia komórek organizacyjnych i podziału czynności między pracownikami, w celu osiągnięcia efektywniejszych wyników pracy;
- urozmaicenie promocyjnej działalności Teatru zarówno w województwie jak i na terenie kraju,
- przekształcenie byłej dekoratorni na scenę - Modelatornia, górnego i dolnego poziomu foyer, czyniąc je miejscem przystępnym i przyjaznym dla mieszkańców,
- doposażenie Teatru w sprzęt akustyczno-nagłośnieniowy i komputerowy, wyposażenie biurowe, wyremontowano pomieszczenia biurowe, garderoby oraz część pokoi w Domu Aktora,
- zrealizowanie inwestycji „Nowa jakość Teatru – przebudowa i modernizacja Teatru na cele kulturalne i edukacyjne” POiŚ i MKiDN oraz innych jak „Światło na sztukę – ochrona i rozwój infrastruktury obiektów MŚO i TJK celem poprawienia odbioru i zwiększenia dostępności opolskiej oferty kulturalnej”.

Jak widać skala tych przedsięwzięć nie jest mała. Szczegółowe opisy dokonań ostatnich lat TJK przedstawione zostały Zarządowi Województwa Opolskiego w corocznych raportach merytorycznych, którymi oczywiście teatr dysponuje. Kontynuując dynamikę rozwoju oraz biorąc pod uwagę eksploatację budynku wybudowanego ponad 45 lat temu będzie dla mnie i dla zespołu sporo wyzwań pod kątem logistyczno – organizacyjnym. Wyzwania te to nasza codzienność, obarczona niestety skalą nieruchomości, skalą zaniedbań remontowych przez wiele lat, brakiem rzetelnej inwentaryzacji obiektu zaraz po jego wybudowaniu. Inwestycja ostatnich lat mająca na celu poprawienie jakości pracy i odbioru dzieł przez naszych widzów niewątpliwie wpłynęła na korzyść dla jednych i drugich, pomimo iż ilość nieustannych usterek na terenie całego obiektu z zakresów nie objętych modernizacją niestety nie słabnie.

Niemniej jednak problemy administracyjne były, są i będą istniały zawsze, a moim i zespołu zadaniem jest ich rozwiązywanie w miarę możliwości. Niezależnie od nadchodzących problemów pojawiają się również refleksje nad zadaniami, które pomimo licznych zmian nadal potrzebują modyfikacji. Jest to element, któremu towarzyszą zmiany „procesowe” i ewolucyjne. Dzisiaj niestety poważnym dylematem jest brak możliwości pozyskania wykwalifikowanych pracowników w specjalistycznych dziedzinach. Ze względu na warunki geograficzne jak i możliwości socjalno-ekonomiczne próbujemy pozyskiwać mniej wykwalifikowane osoby w celu przyuczenia ich do zawodu, ale najczęściej nie jesteśmy w stanie utrzymać niewykwalifikowanych pracowników, gdyż w zdecydowanej większości osoby te wybierają kariery w korporacji. Pomimo wciąż wybrzmiewających wewnętrznych problemów teatru jestem przekonany, że sprawy te jesteśmy w drodze łagodnej acz odważnej transformacji, z roku na rok - pokonywać.

Jest wiele elementów, które powinny ulec zmianie w placówce teatralnej takiej jak TJK. Wielokrotnie wspominałem, że przejście na system kontraktów odnawialnych i dotacji rozliczanej w systemie sezonowym nie tylko „ożywiłoby” miejsce i współpracowników, ale przede wszystkim dostosowałoby jednostkę kulturalną do wymogów XXI wieku. Zdaje sobie sprawę, że takie zmiany nie będą miały racji bytu w najbliższych latach. Dlatego starałem się i będę się starał skupić na ewolucji struktury i zmianach, które niejako są w zasięgu i nie rujną polityki kulturalnej. Nie ma innej drogi jak zmierzyć się w praktyce dnia codziennego z tą zaskakującą

machiną. Niezwykle ważne i dojmujące doświadczenie jakiego mogłem doznać w czasie tych ośmiu sezonów artystycznych będąc Dyrektorem Teatru nie może być jedynie kluczem w budowaniu infrastruktury organizacyjnej. Teatr jest bowiem poligonem ludzkich i artystycznych dylematów i dramatów, i chociażby dysponował najlepszą infrastrukturą, bez idei, bez odpowiedzialnej służby, bez misji, po prostu nie istnieje.

2. Misja znaczy odpowiedzialność

W 2015 - tym roku przyjechałem do Opolu. Przybyłem z zapałem, determinacją i nadzieją nawiązania przymierza nie tylko z pracownikami teatru, ale przede wszystkim ze społecznością z całego województwa. Przez ostatnie lata mojej pracy nacisk kładłem na stworzenie przede wszystkim komunikatywnego miejsca, z szeroką i różnorodną ofertą kulturalną nie dzieląc ludzi na tych wyedukowanych kulturalnie i wyrafinowanych znawców sztuki. Chciałem rozwijać nasz teatr i tworzyć ważny punkt na kulturalnej mapie Polski. Bardzo zależało mi na tym, by mieszkańcy Opolu rozsmakowali się w teatrze i stworzyli z niego „miejsce spotkań”. W dużym stopniu udało się zrealizować te postulaty wspólnymi siłami wielu osób. Jesteśmy z tego dumni, ale przede wszystkim cieszymy się satysfakcją naszych widzów.

Po ośmiu latach służby, tylko i wyłącznie dla teatru, mając za sobą również doświadczenie inwestycji i okrutnej „rzeczywistości covidowej”, moje ambicje związane z Teatrem im. Jana Kochanowskiego w Opolu, ambicje kreowania miejsca otwartego, dynamicznego i twórczego nie maleją, nie słabną, pomimo, iż droga do realizacji tak wspaniałych ambicji staje się nie tylko kręta, ale i bardzo stromą.

W trakcie tych ośmiu lat zrezygnowałem z zadawania sobie naiwnych pytań takich jak: „czy wśród wielu atrakcji wirtualnych, dynamicznie rozwijającego się konsumpcjonizmu, teatr może stać się sztuką równie popularną wobec multimediiów, nie rezygnując z wartości wyższych?”

Nie zrezygnuję jednak z kluczowego pytania, które z pewnością analizują wszyscy odpowiedzialni twórcy i osoby pracujące w sektorze kulturalnym. Owo pytanie brzmi: „po co nam dzisiaj teatr?”

Nie mam na myśli oczywiście kwestii poddawania wątpliwości czy w ogóle powinien teatr istnieć. Istotne jest bowiem jaką funkcję powinien dziś pełnić w świecie pozbawionym jakichkolwiek zasad - w świecie „deepfake’u”. Tym samym kluczowe

staje się pytanie: „jaka jest odpowiedzialność ludzi teatru i zarazem organizatorów instytucji publicznych”.

Ten dyskurs niestety „wisi w powietrzu” w Polsce już od dłuższego czasu.

Kilka lat temu w jednym momencie za sprawą niewidocznego wroga, świat całkowicie się zatrzymał. W dobie Covidu, zamknięci w czterech ścianach twórcy teatru, pozbawieni kontaktu z widzami starali się zadawać sobie najtrudniejsze pytania: „czy teatr jest jeszcze możliwy – a jeśli tak – to jak powinien wyglądać?” Wszyscy liczyli na to, że kiedy kryzys dobiegnie końca, twórcy i publiczność ponownie się spotkają o wiele bardziej uważni i wyczuleni na siebie nawzajem. Liczyliśmy wszyscy na to, że koniec pandemii wzmocni nasze wzajemne spojrzenie na siebie i będziemy gotowi na nowy dialog.

Nie możemy się oszukiwać – wirus zmienił naszą rzeczywistość, postawił przed nami szereg wyzwań, których większość cały czas pozostaje niewiadoma, ale nie dokonał się żaden wstrząs mentalny ani systemowy. Stało się tak dlatego, ponieważ jednak to nie COVID zmasakrował uważność na drugiego człowieka i zmiażdżył naszą zdolność do refleksji. To nie „ten” wirus zdeformował świat. Tej okrutnej transformacji, która infekuje każdą komórkę naszego mózgu dokonał galopujący rozwój technologii, a wśród tych narzędzi najniebezpieczniejszy okazał się wszechwładny i wszechogarniający internet, o czym oczywiście wie każdy nastolatek. Tej rzeczywistości teatr nie zmienia, nie ma się co ludzić.

Teatr w obecnej rzeczywistości jest sztuką niszową, nie pozyska mas, nie zmieni kierunku rozwoju wszechświata, nie wpłynie na zmianę paradygmatu, nie przyniesie również zysków finansowych. Do tego kosztuje „kosmicznie” dużo, a przy dynamice technologii, inflacji, oczekiwaniach widzów i pracowników będzie kosztował więcej i więcej. To nie hipoteza - takie są fakty.

Moje doświadczenie jako gospodarza teatru nie jest niczym wielkim w porównaniu z nieustannie zaskakującą nas rzeczywistością post-covidową, wojenną, ze zmianami zarówno ekonomicznymi, politycznymi, a przede wszystkim mentalnymi dzisiejszego świata. Jednak te osiem lat życia, tylko i wyłącznie związanego z teatrem przyniosło mi nie tylko zrozumienie wielu aspektów związanych z prowadzeniem tak niezwykle potężnej instytucji kultury, ale przede wszystkim ugruntowało mnie w przekonaniu o jego misji.

Nie pozabawiając się zdrowo rozsądkowego podejścia, wciąż wierzę, że wysiłkiem zespołu możemy w teatrze – miejscu zamkniętym, odseparowanym - „innym”, przede wszystkim pobudzać widzów do myślenia, prowadzić dyskurs na tematy ważne, pełne dialogu, intymności i skupienia, a czasem i wzruszać.

„W dawnych czasach aktorów grzebano na rozstaju dróg z kołkiem wbitym w serce. Ich sposób gry tak bardzo poruszał widzów, że bali się ich duchów”. W tamtych minionych latach artyści nie grali by pozyskać dobrą recenzję lub podłechać swoje ego. Chcieli wzbudzić w widzach lęk o ich własne dusze. I choć w dzisiejszych czasach zdarza się to niestety bardzo rzadko to właśnie taka powinna być między innymi rola dzisiejszego teatru. Być może teatr w dzisiejszych czasach jest jedynym miejscem, w którym paradoksalnie można odróżnić kłamstwo od prawdy, bo przecież w życiu codziennym stają się to coraz trudniejsze. Dlatego niezmiennie wierzę, że teatr jest miejscem gdzie w jakimś stopniu możemy wpływać na świadomość społeczną, możemy mieć wpływ na kształtowanie się wrażliwości i odpowiedzialności ludzi młodych, w szczególności. Dlatego wydaje mi się oczywistym, iż ważne będzie jeszcze większe niż dotychczas, zaangażowanie powołanych do dbania o duchową i społeczną tkankę społeczeństwa instytucji publicznych, takich jak muzea, galerie, centra edukacji czy w końcu: teatrów.

3. „Teatr wielu głosów, różnych spojrzeń” – kontynuacja profilu i linii programowej

Świat staje się coraz bardziej skomplikowany. Jeszcze kilka lat temu nie przyszłoby nam do głowy, że możemy w dostępny sposób „dialogować” ze sztuczną inteligencją. Dzisiaj fikcja stała się rzeczywistością. Czy w takiej sytuacji nie stoimy więc na skraju utraty tożsamości, własnego ja? Kim w takim świecie jesteśmy? Jak siebie odnaleźć? Jak uciec od tego by nie stać się częścią kolektywnego umysłu zaśmiecanego przez bezwzględne manipulacje medialne? W tym właśnie świecie szukamy uproszczonych rozwiązań, koncentrując się przede wszystkim i wyłącznie na sobie. Mówimy też, że nie mamy wpływu na wiele rzeczy. A skoro nie mamy to lepiej je zostawić. Dlatego przestrzeń, która nas otacza jest światem, w którym wszystko jest dozwolone, a my pogrążamy się w bezsensownej inercji. Jak wyrwać się z owej bierności i czy teatr choćby w minimalnym stopniu może cokolwiek zrobić?

„Teatr wielu głosów, różnych spojrzeń” to nie miejsce demonstracji idei każdego z osobna, ale pole do prawdziwej dyskusji. Pomijając demagogię, budowanie świadomości, rozumienia i dialogu jest pierwszym krokiem walki z inercją. Teatr jest właśnie tym miejscem wyzwania i oczyszczania się człowieka, przestrzenią refleksji, konfrontacji z trudnymi, niepokojącymi pytaniami. Taka też powinna być rola artysty. Ale by obnażać wspólne problemy i wydobywać je na światło dzienne nie musimy używać środków szokujących, takich jakimi niekiedy karmi się współczesna sztuka. Możemy po prostu pokazywać problemy z różnych perspektyw. Dzisiejszy widz powinien zobaczyć obraz pod innym kątem, zamieć swój dawno utarty punkt widzenia. Dzięki takiemu podejściu stajemy się bogatsi duchowo, bardziej świadomi i odpowiedzialni. Jest to proces żmudny i długofalowy, a różne perspektywy są poszerzeniem pola dyskusji na licznych płaszczyznach.

Ten proces rozpoczął się stosunkowo niedawno. Niespełna cztery lata to zaledwie początek drogi poznawania i próby zrozumienia jak skomplikowana wokół nas jest rzeczywistość.

Wydaje się jednak, że widoczne są już symptomy, które potwierdzają słuszność budowania właśnie takiego przekazu w jedynym dramatycznym teatrze wojewódzkim. Od momentu wprowadzania idei teatru wielu głosów i różnych spojrzeń, minęły niespełna cztery sezony artystyczne, a już (na podstawie recenzji i rozmów z publicznością) śmiało można powiedzieć, że nasza publiczność w sposób o wiele bardziej świadomy odbiera sztukę, poszerzając krąg zainteresowań, a co wydaje się wartością dodaną - obdarowuje nasz teatr coraz większym zaufaniem. A przecież jednym z głównym powodów „uprawiania” teatru jest dla mnie budowanie porozumienia między ludźmi i kształtowanie ich duchowej jedności. Niezależnie od estetyk i sposobów prowadzenia narracji.

Profil teatru był, jest i będzie dla mnie zawsze ważniejszy aniżeli konkretne tytuły spektakli. Istotne jest dla mnie tylko to, czemu teatr służy, jak rezonuje z publicznością, jaki nadajemy mu sens. Dlatego nadal uważam, że najważniejszym krokiem do stworzenia programu teatru jest kwestia tworzenia profilu, który będzie torować drogę do zmian wpływających na jakość życia w wymiarze intelektualnym i duchowym. Podążając tą drogą cele i priorytety programowe wydają się oczywiste i stanowią kontynuację dotychczasowych działań linii programowej TJK.

4. **Priorytety programowe i edukacja**

Kontynuacja koncepcji przypisuje Teatrowi im. J.Kochanowskiego cztery dominujące role:

- propagatora dialogu o postawach moralnych i wartościach duchowo-intelektualnych,
- kuźni i promotora młodych talentów,
- promotora współczesnego teatru i nowej dramaturgii,
- twórcy silnych więzi teatr - społeczeństwo.

W tym zakresie nasze priorytety programowe to:

- poszerzanie i sprecyzowanie oferty kulturalnej,
- budowanie wizerunku teatru jako miejsca, które kształtuje swą tożsamość społeczną,
- ugruntowanie znaczącej marki teatru jako zespołu liczącego się w Polsce,
- otwartość na europejską wymianę idei i wnoszenie własnego dorobku do wspólnej Europy,
- nieustanne pobudzanie aktywności kulturalnej mieszkańców województwa,
- dynamiczne rozwijanie edukacji kulturalnej,
- rozwój potencjału twórczego całego zespołu TJK.

Podtrzymanie pozycji naszego teatru oraz skali jego oferty w naturalny sposób powinno wymusić niesłabnącą dynamikę działań. Nie bez powodu motto niniejszej koncepcji wypowiedziane słowami postaci Szekspirowskiej brzmi „*Wiemy, czym jesteśmy, ale nie wiemy, czym możemy się stać*”.

Oczywistym jest, że wokół propozycji repertuarowych będziemy kontynuować działania okołoteatralne i performatywne, spotkania z twórcami i dyskusje tematyczne, ale przede wszystkim chciałbym przyłożyć szczególną wagę do działań edukacyjnych, które przyczyniają się do kształtowania i upowszechniania narodowego dziedzictwa kulturowego oraz współczesnych wartości kultury światowej. Wpływają one także pozytywnie na edukację i wychowanie młodzieży do roli przyszłych odbiorców życia kulturalnego. W końcu, po wielu latach niedoborów dysponujemy Centrum Edukacji Kulturalnej z profesjonalną kadrą (pedagożka teatru i edukatorka) wspieraną profesjonalistami doangażowanymi do konkretnych projektów i programów w zależności od zakresów zadań i specjalizacji. Nie sposób wymienić wszystkich aktualnych projektów edukacyjno-kulturalnych, gdyż za nami

pierwszy sezon działalności CEK. Już w pierwszym sezonie pod tym szyldem odbyło się ponad 90 wydarzeń w cyklach Strefa obecności, Stacja laboratorium, Kulisy teatru, Rozruch i zabawa, Gdy rodzice są w teatrze oraz program edukacyjny wokół Opolskich Konfrontacji Teatralnych – Edukacja_klasycznie, klasyka_alternatywnie.

W ramach CEK zamierzamy kontynuować działalność Teatralnej Rady Młodych. Jej członkinie są głosem doradczym i twórczym: realizują czytania performatywne, biorą udział w warsztatach przygotowujących do prowadzenia rozmów z twórcami, proponują własne cykle spotkań dla młodzieży.

Zakładamy również kontynuację działań cyklicznych edukacyjnych takich jak:

- *Twórczo z Teatrem* - propozycja z zakresu edukacji teatralnej dla młodzieży i nauczycieli ze szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych realizowana od 2017 r. Uczestnikom projektu proponuje się nie tylko przedstawienia. Pedagodzy otrzymają dostęp do zeszytów metodycznych, tworzonych przez specjalistów, z propozycjami scenariuszy lekcji. W ramach zadania zrealizowano:
  - *Premiery belferskie* - to pokaz przedstawień z repertuaru Teatru. Pokazy połączone są z dyskusją z edukatorem teatralnym i prezentacją obecnym na przedstawieniach nauczycielom zeszytów metodycznych.
  - *Zeszyty metodyczne* - to broszury zawierające propozycję zajęć lekcyjnych możliwych do przeprowadzenia w oparciu o treści przedstawień. Przedstawienia mają stanowić inspirację do zajęć lekcyjnych z różnych przedmiotów, nie tylko z zakresu języka polskiego czy sztuki .
  - *Warsztaty dla uczniów oraz nauczycieli* - bezpłatne warsztaty kontekstowe przeprowadzane przed lub po spektaklach przez aktorów. W warsztatach wezmą udział szkoły podstawowe i ponadpodstawowe z województwa opolskiego (Korfantowa, Brzegu, Komprachcic, Komprachcic, Głuchołaz, Kędzierzyna Koźła, Nysy, Prudnika, Kluczborka, i innych). Szczególnie ważnym aspektem jest nawiązanie współpracy z nauczycielami, prowadzenie z nimi debat, przygotowanie dla nich materiałów edukacyjnych.
  - *Dyskusyjny Klub Teatralny* to kolejne działanie edukacyjne, na które Teatr zaprosi uczniów, nauczycieli, ale i wszystkich miłośników teatru, do dyskusji na temat tego, co w opolskim i polskim teatrze ciekawe i aktualne. To przestrzeń do wymiany poglądów na temat najnowszych tytułów Kochanowskiego oraz poszerzenia wiedzy z zakresu historii teatru.

W tym roku Centrum Edukacji Kulturalnej podjęło także współpracę z ukraińską twórczynią Valerią Oleinykową, która – wspólnie z grupą dzieci i młodzieży – prowadzi cykle warsztatów i przygotowała spektakl „Jesteśmy z Ukrainy”. W dzisiejszych czasach wsparcie dla ukraińskich twórców uważamy za przywilej, stąd też kontynuacja tej współpracy jest dla nas oczywista.

Istotnym aspektem pracy edukacyjnej będzie cykliczne nawiązywanie współpracy z placówkami oświatowymi i innymi podmiotami co w efekcie pozwoli na zintensyfikowanie kompetencji artystycznych i twórczych uczestników. Zachęcając grupy docelowe projektu do rozwoju osobistego i społecznego, położymy nacisk na niesablonowe rozwiązania edukacyjne i artystyczne.

Jednym z takich niekonwencjonalnych działań jest zainicjowany wspólnie z Urzędem Marszałkowskim WO innowacyjny projekt „Fejk i hejt”, do którego przygotowania ruszyły już w 2022 roku. Ze względu na fakt, że Polska była jeszcze przed pandemią w czołówce państw z najwyższym odsetkiem prób samobójczych wśród dzieci i młodzieży projekt ten jest dedykowany grupie wiekowej między 11-tym, a 17-tym rokiem życia. Efekty działań ww. projektu trafią do szkół w województwie opolskim począwszy od sezonu artystycznego 2024/2025, a do realizacji zostali zaproszeni terapeuci, psychologowie, którzy podczas lekcji wychowawczych we współpracy z nauczycielami będą prowadzić działania profilaktyczne w swoich placówkach. Celem projektu jest zapoznanie młodych ludzi z województwa ze zjawiskami fake-newsów i „bullingu” czyli przemocy rówieśniczej oraz daleko idącymi w ślad za tym konsekwencjami.

Takie i inne projekty edukacyjne torują drogę do świadomego postrzegania świata, umiejętności budowania więzi społecznej i stanowią między innymi podstawę działalności TJK i jednoznacznie wpisują się w idee teatru „wielu głosów, różnych spojrzeń”.

5. Działalność artystyczna

Teatr im. Jana Kochanowskiego w Opolu nieprzerwalnie od kilku lat jest komunikatywnym miejscem z szeroką i różnorodną ofertą kulturalną. To ważny punkt na kulturalnej mapie Polski doceniany przez krytyków i zapraszany na festiwale. Mając świadomość, iż program kierujemy do publiczności różnorodnej pod względem intelektualnym, emocjonalnym, wiekowym etc. zamierzam nadal

prowadzić repertuar, w którym kluczem jest znalezienie właściwego balansu pomiędzy teatrem edukacyjnym, rozrywkowym, problemowym i tzw. eksperymentalnym.

Z niesłabnącym zaangażowaniem będę się starał, by każda z tych funkcji była reprezentowana na najwyższym, profesjonalnym poziomie nosząc znamiona innowacyjności. Jeżeli chce się traktować sztukę teatru poważnie, należy podkreślić jego społeczną wagę. Teatr, jako instytucja kultury, jest współodpowiedzialny nie tylko za "odzwierciedlenie rzeczywistości", stawianie jej diagnoz, ale w dużej mierze za kształtowanie postaw moralnych, etycznych i estetycznych.

Chciałbym trzymać się idei, że sztuka jest „sposobem opanowywania świata”. Ale w przeciwieństwie do nauki, sztuka potrzebuje określonego poziomu duchowego. Godząc tak zwany teatr progresywny z klasycznym, moim głównym celem jest realizacja repertuaru, który w sposób wnikliwy traktuje współczesność. Sięgając z kolei po utwory klasyczne, liczę, że realizatorzy będą chcieli i potrafili w sposób klarowny wypowiedzieć się na tematy istotne, które w równym stopniu dotyczą problemów dzisiejszych.

Skoro mowa o zaproszonych twórcach. Moim podstawowym kryterium zapraszania twórców do realizacji jest szacunek dla publiczności. Rozumiem to jako brak ignorancji w stosunku do widzów i tym samym do aktorów. Do tej pory, powołując się na moje obecne doświadczenie, niestety nie mogę powiedzieć, bym nie popełnił błędów. Postaram się jednak nie popełniać. Jako zawodowy teatr repertuarowy, poszukujący nowych form przekazu, będziemy nadal dążyć do zaprezentowania szerokiej palety repertuarowej. Do wspierania nowej dramaturgii i młodych artystów. Dlatego w nadchodzącym sezonie 2023-24 chciałbym zaprosić do pracy reżyserki Olgę Cieżkowską i Katarzynę Minkowską. Nie są wprawdzie debutantkami, a swoją pozycję ukonstytuowały już znakomitymi realizacjami w renomowanych teatrach w Polsce, jednak ich świeże spojrzenie i nowatorskie podejście do pracy daje szansę na błyskotliwe, estetyczne a zarazem nowoczesne realizacje. Do grona twórców w najbliższym sezonie artystycznym zaprosiłem również reżyserkę Darię Kopiec, której realizacja w Teatrze Kochanowskiego „Zakonnice odchodzą po cichu” została doceniona licznymi prestiżowymi nagrodami oraz aplauzem opolskiej i krajowej publiczności. Na początek sezonu 2023-2024 zaplanowałem dwie międzynarodowe koprodukcje, których premiery w Polsce i za granicami kraju odbędą się na przełomie września i października 2023 roku. Trudno mówić w tym wypadku o hipotezach, gdyż pertraktacje dotyczące tych dwóch premier toczą się od lat i jak to w przypadku 13 |

współpracy z partnerami zagranicznymi procedury partnerskie nie należą do łatwych. Tak więc projekt „The Best Show Ever” w reżyserii Harisa Pasovica (Bośnia) to dialog o współczesnej Europie i europejskim teatrze. Przedstawienie będzie współprodukowane przez Teatr Kochanowskiego, gdzie odbędzie się prapremiera oraz teatry: z Nowej Goricy, Malty, Parmy oraz Kosowa. Są to partnerskie teatry należące do konwencji Teatralnej ETC, spektakl będzie grany w języku angielskim i będzie miał swoje premiery we wszystkich wymienionych krajach. Warto dodać, że finansowany jest właśnie przez ww. kraje w ponad 80-ciu procentach. Druga wymieniona koprodukcja to projekt w partnerstwie i współfinansowany przez prestiżowy Teatros Del Canal z Madrytu. Będzie to realizacja tekstu pisanego na zamówienie przez znakomitego dramaturga, Ivana Wyrapajewa poruszającego problem eutanazji. Autor ów jest jednym z twórców, z którym z pewnością chciałbym podjąć formę współpracy w przyszłości. Jego specyficzny styl jako dramaturga oraz ciekawe i wnikliwe spojrzenie na tematy współczesnej Europy zachodniej zdecydowanie wyróżniają go na mapie twórców europejskich w ostatnich latach. Do grona osób, z którymi chciałbym współpracować a z niektórymi podjąłem już rozmowy (nie wiążące na razie) na temat przyszłych realizacji w teatrze Kochanowskiego, należą również: Anna Augustynowicz, Ewa Rysowa, Agnieszka Smoczyńska, Magda Szpecht, Wojciech Faruga, Damian Kotzur, Bartosz Szydłowski, Marcin Liber, Piotr Pacześniak, a także dobrze znani opolskiej publiczności ze względu na wcześniejsze, docenione realizacje: Piotr Ratajczak, Marcin Wierzchowski i Radosław Stępień.

Nadmienić muszę, iż jako czynny reżyser i dyrektor artystyczny TJK planuję w sezonie maksymalnie jedną realizację repertuarową sztuki w swojej reżyserii. Dotychczas również starałem się tej zasady trzymać (wyjątek stanowiły „zamrożenia” premier z poprzednich sezonów covidowych).

Oczywiście idea wspierania debutantów jest mi szalenie bliska, ale ich nazwiska z przyczyn oczywistych będę mógł zaprezentować w kolejnych sezonach, wówczas kiedy jako absolwenci wyższych uczelni artystycznych postawią pierwsze kroki na zawodowych scenach. Podobnie bliska mi jest idea koprodukcji, które w trudnych czasach dla kultury nie tylko ratują budżety, ale i dają szansę na zwiększoną eksploatację dzieła. Profitem niewątpliwie ważnym w koprodukcji jest ciągły rozwój zespołu artystycznego, który niejako zmuszony jest do wysiłku i współpracy z nowymi partnerami. Myślę, że zespół artystyczny niejednokrotnie przekonał się

o ww. wartościach dodanych jakie niosą ze sobą koprodukcje zarówno krajowe jak i zagraniczne.

Niezmiennie - przy doborze materiału repertuarowego zawsze kieruje się następującymi kryteriami: dialog z widzem, „formowanie“ zespołu aktorskiego oraz podział gatunkowy. A więc współczesny temat, który żywo rezonuje z otaczającą rzeczywistością, „arcydzieła literatury światowej“ oraz „oko debiutanta“. Do tego dochodzi Scena Inicjatyw, którą powołałem do życia kilka lat temu. Scena Bunkier jest między innymi miejscem prezentacji przedstawień, których pomysłodawczyniami, pomysłodawcami są aktorki i aktorzy naszego teatru. Podążając za ideą „teatru wielu głosów, różnych spojrzeń”, inicjatywy aktorskie dają możliwość naszym artystom zaprezentowania własnego punktu widzenia świata i sztuki oraz wyrażenia indywidualnej ekspresji wybranych przez siebie utworów i zamierzam ten nurt w miarę możliwości również kontynuować.

Większość teatrów planuje repertuar, który już istnieje w celu zmniejszenia ryzyka artystycznego. Ja chcę szukać nowych unikalnych sztuk, sprawdzać je w czytaniach scenicznych i realizować prapremiery. I wreszcie jeśli jest na to szansa - sztuki pisane specjalnie na zamówienie. Nie zależy mi wyłącznie na scenicznych wersjach obowiązkowych lektur szkolnych, ale pozycjach prowokujących do dyskusji i spojrzenia z różnych perspektyw, najchętniej dobrze napisanych dramatów z wyrazistą atrakcyjną fabułą i świetnie skonstruowanymi rolami. W każdym sezonie z cyklu „arcydzieła dramatu i literatury światowej“ powinna pojawić się na dużej scenie interpretacja jednego z wielkich dzieł wybitnych autorów polskich lub zagranicznych. W najbliższych dwóch sezonach to spotkanie z Schakespear'em i Iwaszkiewiczem. Już od dawna myślę o pojawieniu się w repertuarze na opolskich scenach takich utworów jak „Burza” W. Schakespear'a, „Amerykańska sielanka” F. Rohta, „Wilk stepowy” H. Hesse czy „Dzień Świra” Marka Koterskiego. Inne tytuły, które powinny uzupełnić repertuar opolskich scen to: „Serce to samotny myśliwy” Carson McCullers, „Kartoteka” T. Różewicza, Oliviera Saksa „Mężczyzna, który pomylił swoją żonę z kapeluszem” – dowcipną i wnikliwą analizę walki o własną tożsamość, „Upadek” – sceniczną wersję filmu Joela Schumachera czy dla młodszego widza: „Przygody Pędrka Wyrzutka” Stefana Themersona - pełna metafor, niespodziewanych skojarzeń myślowych, absurdalnych sytuacji komiczna przygoda dla dzieci i dorosłych. Zawalczyłbym równie chętnie o „Męczenników” Mariusa von Meyenburga - współczesny dramat o nastolatku, który odkrywa w sobie

duszę religijnego fanatyka.

Powyższe tytuły są jednak jedynie życzeniami lub też przykładami propozycji repertuarowych. Faktyczny repertuar, będzie kształtował się wg założeń ogólnych zgodnie z możliwościami ekonomicznymi, predyspozycjami Zespołu, analizą potrzeb widowni, a także w wyniku dialogu z zaproszonymi reżyserami, a to jak powszechnie wiadomo proces długotrwały i bardzo indywidualny.

Planując i rozpoczynając sezon 2023/ 2024 w repertuarze teatru zostanie ponad dwadzieścia propozycji. Ze względu na ilość scen średnio przypada kilka pozycji repertuarowych na scenę. To dość spora ilość spektakli, a jednak w aglomeracji opolskiej niezbędna w repertuarze miesięcznym istotna jest dynamika zmian tytułów. Bez tego frekwencja spada znacznie. Doświadczenie pod kątem sprzedaży pokazuje jasno, że eksploatacja nie może być taka jak w dużych miastach, gdzie widownia jest o wiele większa. Przeciętnie ten sam tytuł nie może być eksploatowany w każdym miesiącu. Z kolei dynamiczna rotacja nie jest możliwa ze względu na ograniczenia kadrowe w zespole technicznym. Każda zmiana tytułu wymaga zmiany scenografii. Myśląc o warunkach logistycznych i ekonomicznych jestem zdecydowany na ograniczenie ilości produkcji w roku. Idealem wydaje się w tej sytuacji redukcja do 4 premier w sezonie po jednej na każdej ze scen. Jeżeli otrzymywalibyśmy wsparcie z MKiDN na coroczny konkurs Modelatornia oznaczałoby to w pełni możliwości produkcyjne owych czterech premier w roku. Niestety nie mamy gwarancji wsparcia ze środków ministerialnych, a obecna dotacja na poziomie ponad 9 milionów dwustu tysięcy nie przewiduje ani złotówki na działalność merytoryczną tj. artystyczną, zarówno jeśli chodzi o pokrycie kosztów produkcji oraz eksploatacji spektakli o programach edukacyjnych nie wspominając. Ale do tego pozwolę sobie wrócić w rozdziale następnym.

Teatr jako „*miejsce spotkań*“, w których uczestnicy nie byłoby tylko biernymi konsumentami kultury, ale też jej aktywnymi współtwórcami. Zależy mi na poznawczej roli sztuki i na żywej debacie wokół tematów poruszanych nie tylko w spektaklach premierowych. Niestety, w tym roku nie otrzymaliśmy wsparcia MKiDN na promocje czytelnictwa. Jednak zależałoby mi na wprowadzeniu w przyszłości *cyklicznych czytań performatywnych*, głównie bazujących na dramacie współczesnym, połączonych ze spotkaniami z twórcami i znawcami w danej dziedzinie tematycznej (psycholog, socjolog, kulturoznawca, współpraca z Agencją

Adit). Spełnia to funkcje poligonu doświadczalnego i zmniejsza ryzyko wyboru złej sztuki do przyszłych realizacji.

Oddzielny cykl "performatywnych czytań" poświęcony "spotkaniu z klasyką". Każdy odcinek spotkań poświęcony będzie innemu autorowi i innemu gatunkowi literackiemu bądź scenicznemu. Również powinna towarzyszyć temu debata z udziałem znawców tematu.

Festiwale

Opolska Scena Tańca - spektakle niezależnej sceny tańca z całej Polski, warsztaty i rozmowy z twórcami, czyli projekt Teatru im. Jana Kochanowskiego zainicjowany w 2022 roku. Jako teatr wielu głosów i różnych spojrzeń uważamy, że taniec współczesny i działania performatywne to zjawiska, które warto przybliżyć opolskiej publiczności. Realizacja tego projektu jest również próbą przededefiniowania dotychczasowej roli i zasad funkcjonowania teatru jako instytucji publicznej. Chciałbym stworzyć przestrzeń dla wspólnych działań i nieoczywistych projektów. Głęboko wierzę, że radykalne oblicze rzeczywistości, wymaga radykalnego przeformułowania znanych nam reguł tworzenia teatru. Dlatego ten mikro festiwal traktuję jako otwartość TJK na inne metody tworzenia i wsparcie dla artystów pozostających w niezależnym obiegu. W roku 2022 dwukrotnie zaprosiliśmy naszych widzów na mikro-przeglądy, które uzupełniliśmy częścią teoretyczną oraz warsztatową. W ramach projektu udało się zaprezentować: 10 spektakli tanecznych, 6 wprowadzeń do spektakli, które ułatwiły odbiór przygotowanych prezentacji i były formą opisową spektaklu, 10 warsztatów tanecznych, 6 spotkań z twórcami i artystami spektakli tanecznych, 1 wykład tematyczny oraz 1 wydarzenie taneczne. W tym roku projekt ponownie otrzymał dofinansowanie z UMWO MKiDN. Jeśli będzie taka możliwość zamierzam kontynuować kolejne edycje OST.

OKT / „Klasyka żywa”. Porozumienie Teatru im. Jana Kochanowskiego z MKiDN w sprawie *Opolskich Konfrontacji Teatralnych „Klasyka Polska”* jest od kilku lat fuzją, która w tym wypadku była jedynym wyjściem, by ten festiwal odżył, by klasyka znowu była żywa. Niestety jak w każdej „transakcji wiązanej” widać również gołym okiem słabe punkty tego porozumienia.

Dość oczywistym jest fakt, że brak wpływu na preselekcje dzieł prezentowanych w trakcie festiwalu powoduje „zatory” logistyczne. Komisja ekspertów nie bierze

bowiem w ogóle możliwości logistycznych i technicznych naszego teatru, stąd olbrzymi koszt ludzki w czasie tygodni festiwalowych. Na zatrudnienie dodatkowej, wykwalifikowanej ekipy techników nie stać nas gdyż nie mamy dedykowanych środków bezpośrednio na festiwal, a dotacja podmiotowa nie uwzględnia dodatkowych kosztów. Należałoby się więc zastanowić nad przyszłością festiwalu, a głównie nad jego regulaminem. Na ten moment sam nie widzę sensownego lepszego rozwiązania. Szach.

6. Organizacja

Zespół

Zależy mi na teatrze zespołowym. Od początku swej pracy w teatrze powtarzam z uporem, że tylko jednolity zespół szukający wspólnej formy wypowiedzi artystycznej może odkrywać nowe formy twórczości. Chciałbym, aby filarem obsadowym byli artyści zaangażowani na stałe. Mając świadomość po tylu latach, że największym wrogiem artystów powodujący regres jest rutyna, zakładam możliwości rozład zespołowych lub uzupełniania zespołu w zależności od potrzeb repertuarowych. Rozwój zespołu jest ważny, ale w przypadku takiej instytucji jaką jest teatr nie można mówić o strefie komfortu artystycznego. W celu poszerzenia możliwości artystycznych środków wyrazu i warsztatu zawodowego aktorów proponuje system cyklicznych warsztatów z zakresu improwizacji, technik aktorskich, śpiewu, pracy z ciałem. Jest to niezbędne dla elementarnego rozwoju zespołu artystycznego i przygotowuje grunt dla nowych propozycji repertuarowych. Dla pracowników spoza zespołu artystycznego przewiduję również możliwość doksztalcania się (fachowcy od reżyserii światła, realizacji dźwięku, fachowcy z działu marketingu i koordynacji pracy artystycznej). Zgranie zespołu w całości odpowiedzialnego za sukces daje poczucie sensu pracy i wzmacnia poczucie bycia współtwórcą, a to zawsze przekłada się na jakość dzieła. Największą siłą Teatru są ludzie ale przede wszystkim ich zgranie i odpowiedzialność.

Marketing

Dzisiaj każdy już wie, że żyjemy w czasach kiedy wszystko co jest „na sprzedaż” potrzebuje odpowiedniego komunikatu marketingowego. Dla współczesnego obywatela Europy towar niepromowany jest towarem gorszym lub w ogóle nie istnieje. Żyjemy w dobie „kultury obrazkowej”. Coraz mniej znaczy wyszukane

i wysublimowane słowo, za to ogromną rolę odgrywa obraz, szczególnie jeśli mówimy o zjawisku sprzedaży i promocji.

Mając to na uwadze, będę przywiązywał ogromną uwagę do tego jak opakowany jest Teatr i jak są „przygotowane do sprzedaży” jego wytwory. Opakowaniem, w tym przypadku jest wiele rzeczy. Strona internetowa, program teatralny, plakat, zakładka na facebooku, ogłoszenie prasowe, tablica przed teatrem czy mała ulotka w kasie – to wszystko i wiele innych drobnych pozycji wchodzi w skład tego co nazywam opakowaniem. Staram się dbać by estetyka proponowana przez nasz teatr nie tylko była interesująca i lubiana, ale jednocześnie wyznaczała nowe trendy i kształtowała wizualną, estetyczną wrażliwość naszych odbiorców. Głęboko wierzę, że bardzo dużo dla atrakcyjnego wizerunku teatru zrobią odpowiednio dobrani profesjonaliści, a rezultat ich pracy spowoduje, że kiedy nasz dobrze opakowany towar znajdzie się na półce pośród innych (np. afisz na mieście, reklama prasowa, nasz program na festiwalu itp.) będzie się wyróżniał spośród nich wysoką jakością i oryginalnością.

Promocja

Świat szuka coraz to nowych rozwiązań aby przebić się przez „reklamowy cluster”, czyli przez wszechogarniający nas natłok promocji i reklam. Jestem pewien, że odpowiednio spreparowany komunikat reklamowy, mówiący o tym, że nasz produkt zdecydowanie różni się od innych mediów i oferuje zdecydowanie inny rodzaj rozrywki, rozrywki na bardzo wysokim poziomie, będzie magnesem dla mieszkańców województwa opolskiego.

Nasz komunikat reklamowy zamierzam dystrybuować za pomocą portali społecznościowych, stron internetowych, mailingów, lokalnej prasy, małych, lokalnych akcji, tak aby dotrzeć do naszego widza w sposób indywidualny i przyjazny, tak aby ten przekaz był wiarygodny i skuteczny.

W załączniku przedstawiam analizę i digital program przeznaczony do SM na okres pięciu sezonów artystycznych (zał. nr 1)

Zarządzanie

Jak wspomniałem na wstępie w zakresie działalności administracyjno-organizacyjnej mogę stwierdzić, że osiągnęliśmy niewątpliwy sukces. Obecna struktura po wprowadzeniu nowych regulaminów w zakresie: organizacji, wynagradzania, czasu prac, po restrukturyzacji zatrudnienia i przekształceniu komórek organizacyjnych

sprawdza się w praktyce i ten kierunek pragnę kontynuować. W pewnym sensie możemy mówić o solidnym gruncie do tworzenia jednostki na poziomie ogólnokrajowym. Podział czynności między pracownikami przynosi niewątpliwie pozytywne skutki. Polepszyła się atmosfera i komunikacja w poszczególnych pionach.

Sprawdził się również system producencki i zadaniowy podział pracy w obrębie poszczególnych etatów. Niezbędne i skuteczne okazało się wprowadzenie cyklicznych odpraw, na których odbywa się podział obowiązków i sprawdzanie poziomu zaawansowania etapu pracy. Podobnie w zespole artystycznym - okazało się, że wprowadzenie obowiązkowych spotkań wszystkich członków zespołu nie tylko rozwiewa wątpliwości, oczyszcza atmosferę ale przede wszystkim jest polem do dyskusji artystycznych niezbędnych dla kształtowania wspólnego języka zespołu. Powyższe zadania brzmią niemalże euforycznie. Niestety wciąż przed teatrem są nowe wyzwania. Najtrudniejsze to pogodzenie działalności programowej z ograniczoną liczbą pracowników. Skala teatru, jego braki pod względem technicznym jak i zatrudnieniowym powoduje nierzadko brak oczywistej dla XXI wieku higieny pracy. Ilość pracowników administracyjnych, technicznych (montażysty, oświetleniowcy, akustycy) jest stanowczo zaniżona biorąc pod uwagę obiekt i specyfikę pracy. Utrzymując poziom artystyczny, do tego wyznaczając sobie nowe cele jakie stoją przed Teatrem Kochanowskiego wymagają wsparcia co najmniej po jednym dodatkowym etacie w każdej z wymienionych specjalizacji. Taka jest rzeczywistość. Szach.

Opracowanie niniejsze, jest moim dziełem autorskim i bez zezwolenia nie może być publikowane lub wykorzystywane przez osoby trzecie.

Norbert Rakowski

Feb. w. 1.

TJK / DIGITAL

TJK

KOMUNIKACJA @DIGITAL 2023/28

**Strategia komunikacji w social na kolejnych
5 sezonów artystycznych**

Brief

CEL:

Wykorzystanie kanałów digital do wzmocnienia wizerunku teatru zgodnego z jego ideą oraz do promowania przedsięwzięć teatralnych w sposób adekwatny do kierunkowej wizji teatru.

POPRAZ:

Wypracowanie i wdrożenie strategii komunikacji w mediach społecznościowych dla Teatru im. Jana Kochanowskiego w Opolu.

Sytuacja

1. JAK KOMUNIKUJĄ SIĘ INNE TEATRY
I CO MOŻEMY Z TEGO WYCIĄGNAĆ DLA SIEBIE?

OBSERWACJA:

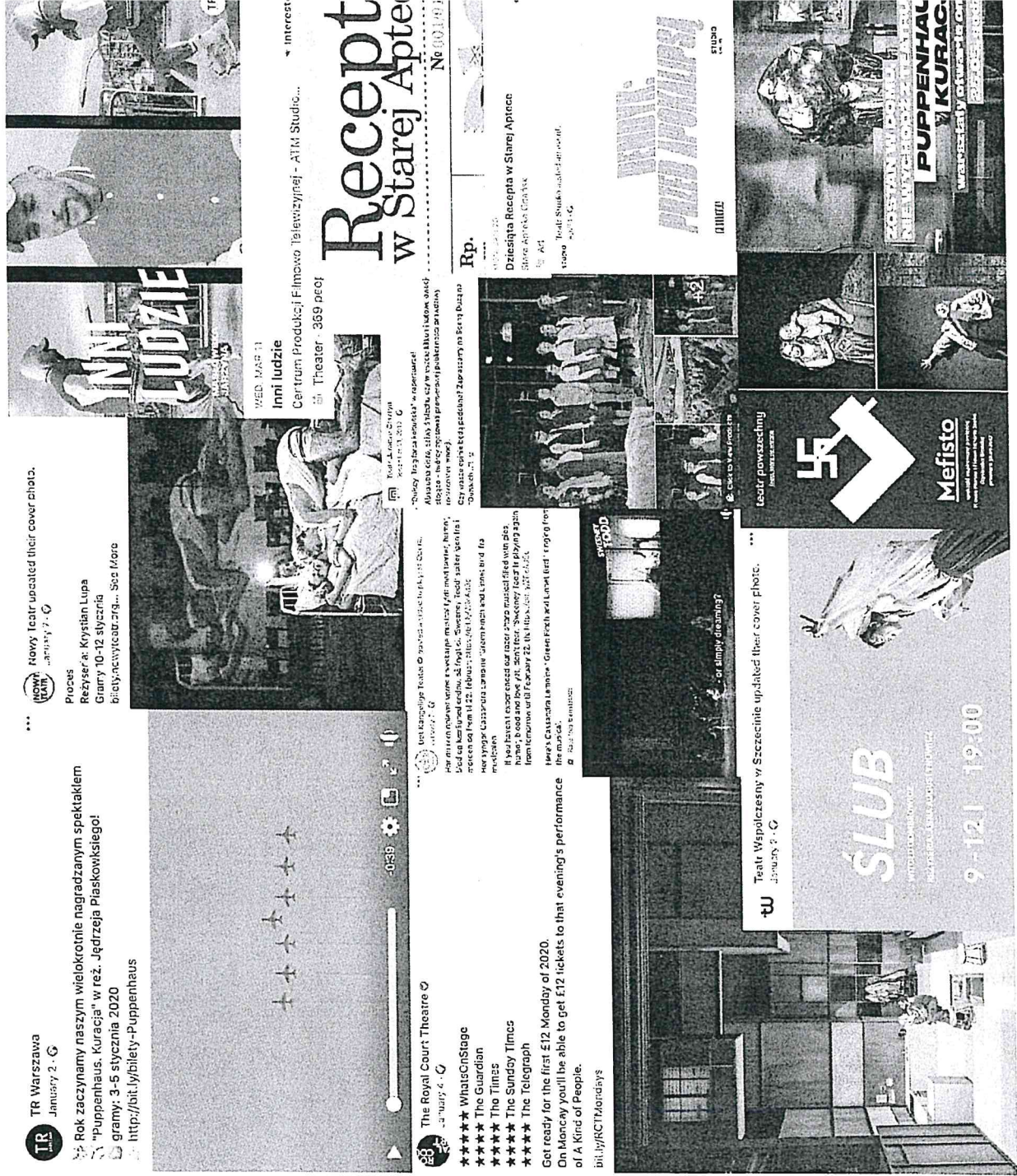
Komunikacja teatrów w kanałach SM jest do siebie bardzo podobna i można wyróżnić cztery dominujące obszary tematyczne:

- 1) wokół premier i afisza**
- 2) z życia teatru**
- 3) inicjatywy około teatralne i edukacyjne**
- 4) recenzje, wywiady i rozmowy z zespołem teatralnym**

Wokół premier i afisza

Materiały i treści promujące spektakle. Składają się na nie: zwiastuny, zdjęcia, posty-eventy. Najczęściej komunikacja premier ma schemat: trailer, event, zdjęcie, przypomnienia i "last call". Na uwagę zasługują spójnie wizualnie materiały Teatru Powszechnego, TR Warszawa, Teatru Studio czy Det Kongelige Theater.

Z życia teatru

Treści przedstawiające zakulisowe życie teatru i produkcji. Zdjęcia lub relacje z prób, przymiarek, itp. Ciekawostki dot. teatru i zespołu.

Here's a first look into the rehearsal room for Alistair McDowall's new play #ellofi.

This short play will be performed by Kate O'Flynn (the end of history... Anatomy of a Suicide) and will have a limited run of 8 performances. bit.ly/RCellofi... See More

Recenzje, wywiady, rozmowy

Linki do artykułów oraz innych
materiałów audiowizualnych:
podcastów, wywiadów, recenzji.

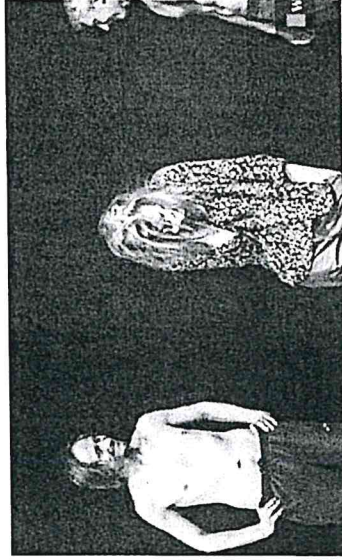

TR Warszawa
February 13 · 🌐

Tak, osobowość Karasińskiej sprawia, że określenia „abstrakcja”, „teatralny hit” mogą stać obok siebie w jednym zdaniu. (Witold M Gazeta Wyborcza)

Fantazja - reż. Anna Karasińska
gramy: 14-16 lutego 2020

bilety: <http://bit.ly/TR-Warszawa-Fantazja>

WARSZAWA.WYBORCZA.PL

Abstrakcyjna 'Fantazja' w TR Warszawa [RECENZJA]

Spektakl prosty wyrafinowaną prostotą, obłądnie dowcipny, a chw

Teatr Jaracza Olsztyn
January 2 · 🌐

Byliście/ widzieliście już „Dulskich...”? Jeśli nie koniecznie musicie zobaczyć!

Niezdecydowanym polecamy recenzję Tomasza Białkowskiego 🗨

TOMASZ BIAŁKOWSKI BLOOSPOT.COM

„Dulscy. Tragifarsa koftuńska” w Teatrze im. S. Jaracza

Oczekiwanie przed premierą tego spektaklu były ogromne. Powodów

– W Powszechnym powstał spektakl pełen feministycznej energii, które puentą staje się lekcja z proponowanego przez autorki programu edukacji seksualnej (Tomasz Miłkowski, Tygodnik Przegląd: <http://www.e-teatr.pl/pl/artykuly/285258.html...>).

Diabły — reż. Agnieszka Błońska 23-26 stycznia.

phot. Magda Hueckel

Narodowy Stary Teatr im. Heleny Modrzejewskiej
January 17 · 🌐

„Reżyseria światła to w zasadzie sztuka wspierania narracji, a niekiedy tworzenia wyrazistej, autonomicznej instalacji. Światłem można opowiadać historię” - o artystach światła, cichych bohaterach każdego spektaklu, pisze Marcelina Obaraska na stronie Culture.pl, wyróżniając twórców współpracujących ze Starym Teatrem.

CULTURE.PL

ile oczy. Reżyserki i reżyserzy światła

szczęście wydobyciu się z cienia osoby, które po cichu

CULTURE.PL

Koty, rapier i opętania. Premiery teatralne 2

Nowy rok to w teatrze druga połowa sezonu. Reży:

MORGENPOST.DE

Das sind die besten Inszenierungen des Jahres

Die Jury hat entschieden: Die nominierten Stücke für die

POLSKIERADIO.PL

„Kaspar Hauser” w Teatrze im. S. Jaracza

Współczesnym w Szczecinie

WNIOSEK:

Teatry mają bardzo podobną komunikację i nie różnią się za bardzo pod względem komunikowanych tematów. Wyróżnikiem zatem jest oryginalność w podejściu do tworzenia materiałów promocyjnych i konsekwencja w budowaniu spójnego wizerunku. Komunikację możemy podzielić na dwa podstawowe tematy: pierwszy - dot. teatru (traktowanego tutaj jako swoistej marki), drugi - spektakli (traktowanych jako produkt). Sposób czy tonalność komunikacji możemy podzielić na bardziej emocjonalną - czyli grającą na emocjach, lub racjonalną - gdy wskazuje się konkretne korzyści lub zalety tego czy innego przedstawienia.

Sytuacja

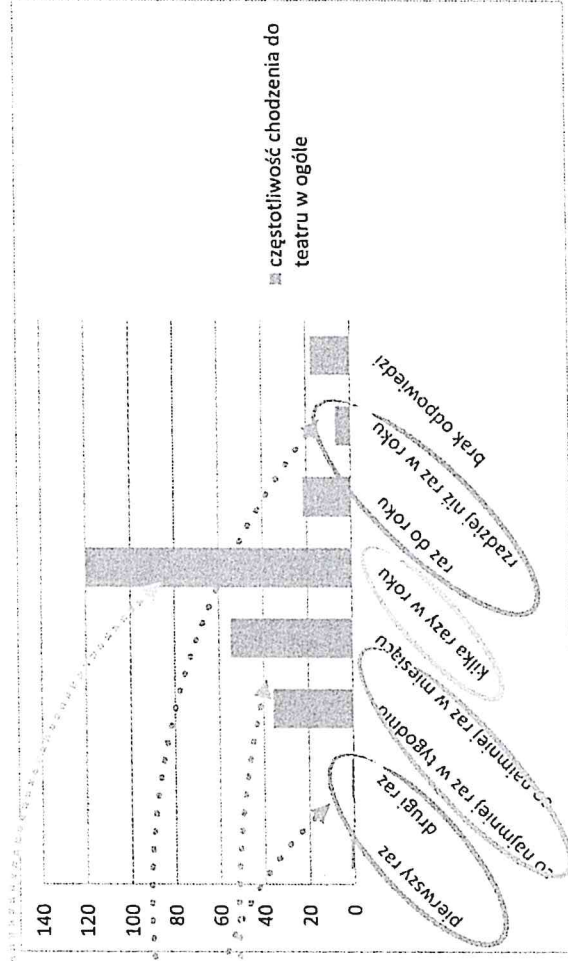
2. CO WIEMY O PUBLICZNOŚCI TEATRÓW I IMPLIKACJE TEJ WIEDZY.

• opracowane na podstawie: *Badanie Młodzi i Teatr*, <http://badanietsatru.pl/>; *"Badanie publiczności teatrów w stolicy"*, 2013; *"Widz teatralny - typologia odbiorców sztuki scenicznej i ich dyskursów"*, 2001;

OBSERWACJA:

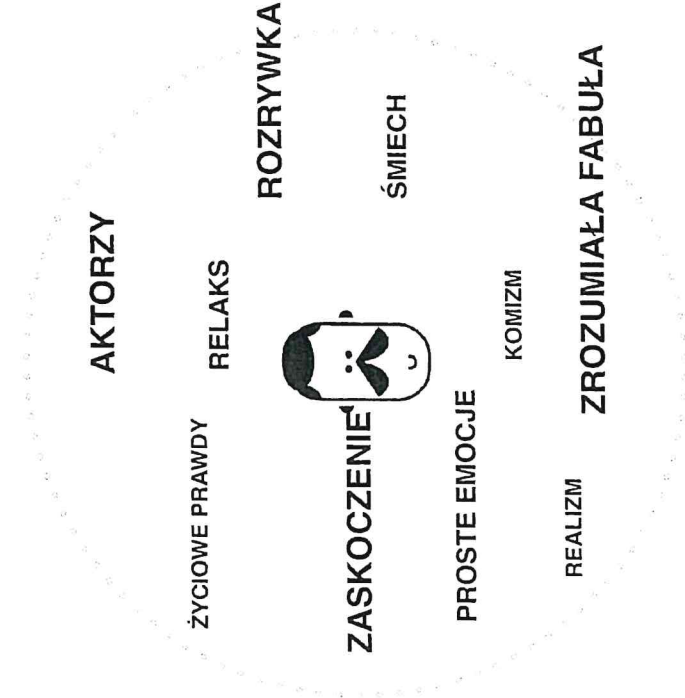
Wśród publiczności teatralnej można wyróżnić trzy główne typy widzów. Są to:

- (1) widz przypadkowy**
- (2) widz regularny**
- (3) widz wierny**

TYP 1. Widz przypadkowy

Jest to widz, który do teatru chodzi raz na rok lub rzadziej. Dla niego przy wyborze teatru/ spektaklu znaczenie mają przede wszystkim znani aktorzy oraz rekomendacje znajomych. Nie ma znaczenia dla nich osobowość reżysera lub dyrektora, nie czytają recenzji. Nie mają raczej nawyku aktywnego wyszukiwania informacji o wydarzeniach kulturalnych. Informacje o spektaklach czerpią głównie od znajomych i z internetu. Ten typ widza oczekuje głównie "relaksu" i "rozrywki". Nie oczekuje uwzniośleń czy "nowatorskiej estetyki". Spektaki traktuje się tu jako bodziec, który pozwala zwalczyć monotonię codzienności. Jako elementy mające największy potencjał do tego, by zostać uznane za coś niezwykłego, niecodziennego, wskazuje: zastosowanie nowatorskich form i środków wyrazu teatru współczesnego, możliwość kontaktu ze znanymi aktorami i celebrytami, komizm, śmiech. Oczekują, że teatr ich zabawi lub dostarczy określonych, niezbyt trudnych do samodzielnego przepracowania emocji. Widz taki lubi teatr tradycyjny, realistyczny, kopiający życie, odtwarzający świat zewnętrzny zgodny z potoczną obserwacją. Koncentrują uwagę na warstwie fabularnej dzieła. Jest to odbiorca, który może łatwo się zidentyfikować z bohaterami, oczekujący *happy endu*. Trudno mu jest wyjść poza dosłowność scenicznych zdarzeń. Spektaki określi jako udane, jeśli osobiście go poruszy. Przekonany jest, że głównym zadaniem sztuki jest porządkowanie świata wg uniwersalnych norm. Brakuje mu też lingwistycznej kompetencji, by sprawnie przekazać swoje doświadczenia odbiorcze. Typ widza przypadkowego dotyczy 10-20% publiczności. Jest to więc zbyt mała grupa, aby tworzyć dla niej dedykowaną komunikację. Możemy jednak, znając tę część publiczności gusta i aspiracje, wpłynąć w jakiś sposób na nią, w komunikację do dwóch pozostałych grup publiczności.

TYP 2. Widz regularny

To widz, który chodzi do różnych teatrów przynajmniej kilka razy w roku lub częściej. Wiedzę o spektaklu czerpie głównie od znajomych, ale też z materiałów promocyjnych i strony teatru. Przy wyborze kieruje się aktorami, atmosferą oraz osobowością reżysera. Poszukuje nowych perspektyw kulturowych. Większość deklaruje zainteresowanie teatrem. Cechą charakterystyczną widza jest nastawienie na rozumienie spektaklu oraz oczekiwanie, że rolą teatru jest przede wszystkim wzbudzenie refleksji. Do tego segmentu należy dość liczne grono młodych, którzy choć rzadko mają kontakt z teatrem, to jednak nie jest trudno namówić ich do wyjścia na przedstawienie. Wartym zwrotienia uwagi jest fakt, że część widzów tej kategorii często jako przyczynę rzadkiego chodzenia na spektakle wskazuje czynniki obiektywne: np. wysoką cenę biletów, słabą promocję informacji o przedstawieniach, brak czasu czy problemy transportowo-organizacyjne (w przypadku młodszych miejscowości i młodszego widza).

Z punktu widzenia edukacji teatralnej grono to - przy odpowiednich i systematycznych działaniach - może stopniowo przekształcić się w grupę widzów wiernych. Można wyróżnić kilka głównych motywacji, „magnesów” przyciągających ich do teatru: refleksyjność teatru rozumiana jako zdolność nakładania do przemyśleń, „obowiązek kulturowy” uczestnictwa w wydarzeniach kulturalnych oraz „magia teatru” - odmiennosc spektaklu wobec innych form. Wśród zalet „niecodziennosci” wymienia się żywy kontakt z aktorami, rytuał towarzyszący wyjściu, czy atmosferę skupienia. Widz regularny ma świadomość, że dzieło teatralne jest aktualizacją konkretnych poglądów twórców. Oczekuje zarówno interesującej fabuły, jak też oryginalnej inscenizacji. Ma przeciętny poziom teoretycznej kompetencji teatralnej. Jeśli środowisko mobilizuje go do aktywnej partycypacji w życiu teatralnym - często ucieszcza na przedstawienia, jeśli brakuje mu wzmocnienia ze strony otoczenia, staje się widzem marginalnym, sporadycznym. Widzowie ci czują się rozczarowani, gdy spektakl okazuje się zbyt banalny, oczywisty, nie daje materiału do przemyśleń. Materiały zarysowujące kontekst spektaklu - takie jak wywiady z reżyserami, aktorami stanowiącą zachętę do bardziej aktywnego uczestnictwa i interpretacji. Widzowie regularni stanowią 40-50% publiczności.

POSZERZANIE HORYZONTÓW

NOWE PERSPEKTYWY

FABUŁA

REALIZACJA

REŻYSER

REFLEKSJA

SCENOGRAFIA

AKTORZY

MAGIA TEATRU

UKULTURALNIENIE

ŚWIĄTYNIA SZTUKI

TYP 3.

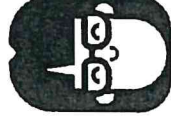
Widz wierny

Jest to widz, który chodzi do teatru co najmniej raz w miesiącu lub częściej. Najczęściej czerpie wiedzę o spektaklu od znajomych i materiałów promocyjnych teatru. Dla widza wiernego najważniejsi są aktorzy. Na drugim miejscu osobowość reżysera oraz atmosfera miejsca. Nie kierują się za bardzo recenzjami przy swoim wyborze. Od teatru głównie oczekuje nowych perspektyw kulturowych, zaś w ogóle nie oczekuje relaksu czy rozrywki. Teatr stanowi wartość odczuwaną, uznawaną i realizowaną. Jest to entuzjasta teatru, który ma własne, określone preferencje. Jego uznanie mogą zyskać inscenizacje naprawdę ciekawe i oryginalne. Ważna jest nie tylko problematyka utworu, ale także sposób jej zaprezentowania, zestrojenia wszystkich elementów budujących ogólny sens. Dokonując interpretacji dzieła, nie poprzestaje na recepcji warstwy fabularnej - stara się przedrzeć ku głębiej położonym sensom, ku metaforze. Dla teatromana ważne jest, aby dzieło oddziaływało w równym stopniu na emocje i intelekt, aby przemawiało zarówno interesującą fabułą, którą można byłoby odnieść do rzeczywistości pozascenicznej, do indywidualnych i społecznych problemów dnia dzisiejszego, jak też stroną formalną. Teatroman jest widzem, który ma dobrą teoretyczną kompetencją teatralną i jest odbiorcą wykształconym. Jego pasję z reguły podzielają ludzie, z którymi ma okazję często przebywać. To pozytywne wzmocnienie jeszcze bardziej motywuje go do aktywności, do częstego uczęszczania na przedstawienia, do sięgania po krytyczne recenzje zamieszczone w prasie, do konfrontacji własnych opinii i przemyśleń z opiniami i ocenami innych widzów - nie tylko zawodowych krytyków czy środowiskowych „liderów opinii”. Aby pogłębić swój odbiór, czyta informacje na temat twórców i inne publikacje mogące poszerzyć jej spojrzenie na spektakl. Nierzadko to typ widza, któremu teatr daje nade wszystko możliwość odkrywania siebie, wzbogacenia własnych przeżyć, emocji. Stali bywalcy to osoby, które czasem były członkami amatorskich zespołów teatralnych i/lub pochodzili z rodzin, w których interesowano się i dyskutowano o spektaklach. Wykazują sporą aktywność w poszukiwaniu informacji o wydarzeniach kulturalnych, warsztatów czy okazji do kontaktu z teatrem w różnych jego formach. Widzowie wierni to 20-30% publiczności.

PERSPEKTYWY KULTUROWE

IDEE AKTORZY

METAFORY

RECENZJE

EMOCJE

ORYGINALNOŚĆ

DYSKUSJE

FORMA

INTERPRETACJA

PROBLEMATYKA

WNIOSKI:

Choć publiczność teatralna nie jest homogeniczna, można wskazać kilka wspólnych elementów i cech dla wszystkich przedstawionych typów. Zoptymalizowana komunikacja w SM powinna skupiać się właśnie na nich, eksponując te tematy, które są najciekawsze z punktu widzenia widza regularnego i wiernego, nie alienując przy tym widza przypadkowego. Forma przekazu powinna być zaś dostosowana do sposobów konsumpcji treści na poszczególnych platformach SM.

Podejście

1. NASZA MISJA

“Niezależnie od typu widza, jego pobudek związanych z chodzeniem do teatru, każdy z nich dokonuje - świadomie lub nie - wyboru. Co więcej, wybór ten jest wyborem o charakterze konsumencyjnym. Pobudki mogą być różnorodne: od czysto konsumencyjnych (wyjście do teatru jako jedna z form spędzania czasu), przez potrzebę przeżyć estetycznych, po społeczno-psychologiczne. Każdy wybór określonego teatru, czy nawet spektaklu opiera się na indywidualnym zasobie informacji, skojarzeń, a nawet emocji z nim powiązanych. Chcąc nie chcąc, **nawet najbardziej przypadkowy widz posiada w głowie pewną wizję miejsca, w którym przyszło mu spędzić kulturalny wieczór. Wychodząc zaś ze spektaklu dokonuje jego oceny. Jeśli wizja teatru, zarówno jako miejsca, jak i podmiotu kultury pozytywnie łączy się z oceną obejrzanego spektaklu (skonsumowanego produktu), pozostaje już niewielki krok do **postrzegania teatru w kategoriach marki**. Jeśli nie wytworzy się emocjonalne zaangażowanie widzów, teatr będzie postrzegany jako produkt, a nie marka. **Zatem od twórców teatralnych zależy, by teatr nie był tylko towarem konsumencyjnym, ale stał się marką. Przejście od produktu do marki wymaga wyposażenia go w wartości, które reprezentuje. Aby teatr stał się marką potrzeba konkretnego i spójnego produktu w postaci oferty kulturalnej, długofalowej wizji oraz odpowiedniego przekazu wysyłanego na zewnątrz.**”**

“Poszerzajmy nasze pole widzenia zamiast je zawęzić. Doświadczajmy intensywniej i z większym zrozumieniem. Nie poddawajmy się biernie, lecz reagujmy krytycznie.

Spróbujmy spojrzeć na świat z różnych perspektyw, zmienić swój dawno utarty punkt widzenia, by przez chwilę zobaczyć rzeczywistość oczami postaci reprezentujących różne wartości.

Postarajmy się dostrzec w dzisiejszym świecie jego złożoność i najróżniejsze odcienie”

OBSERWACJA:

We współczesnych utworach kultury popularnej (filmach wysokobudżetowych, serialach czy grach wideo) można zauważyć coraz częstsze i śmielsze próby przedstawiania historii nie jako ideologicznej narracji ale jako zdarzeń mających różne punkty widzenia. Zaczynamy kwestionować słuszność działań podejmowanych w imię “dobra”, bohaterowie nie są czarno-biali. Decyzje przez nich podejmowane są wypadkową okoliczności, a nie tylko rysu osobowości. Brak jasnych odpowiedzi wytrąca nas - widzów ze strefy komfortu w przestrzeń, gdzie zaczynamy stawiać pytania.

CEL:

Sprawić by TJK przyciągał widzów nie tylko na pojedyncze spektakle, ale również swoim mocnym wizerunkiem

KONTEKST:

WIDZ:

Duże grono widzów regularnych i wiernych oczekuje od teatru, że poszerzy ich horyzonty myślowe dostarczając głębszych przeżyć i refleksji, ale też - widowiska.

Teatry mają bardzo podobną komunikację. Wyróżnikiem jest i będzie więc oryginalność w podejściu i konsekwencja w budowaniu wizerunku.

TEATR OPOLE:

Ukazywanie świata z różnych perspektyw jest wpisane w misję TJK. Znakiem rozpoznawczym będzie metodycznie konstruowana komunikacja w duchu tej idei.

Nasza misja@

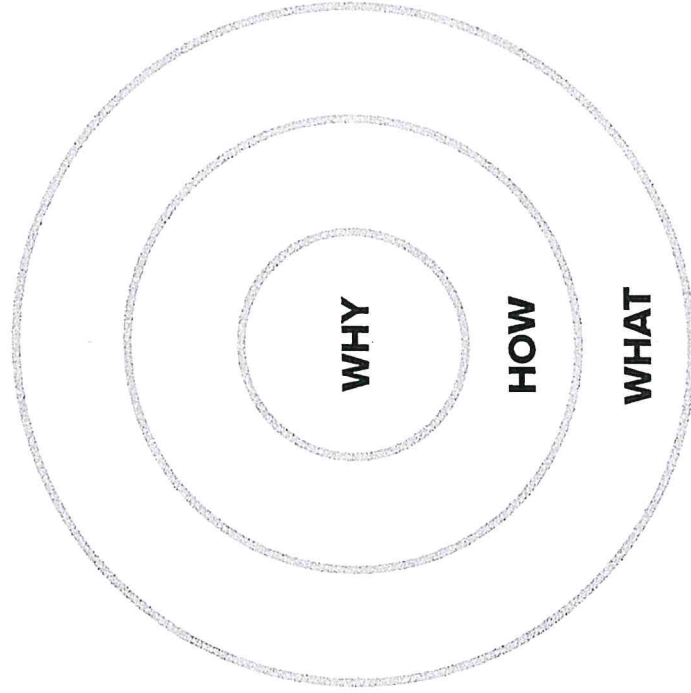
**Ukazać złożoność rzeczywistości bez wartościowania.
Edukować bez protekcyjnego traktowania.
Oddawać głos bez faworyzowania.
Słuchać bez osądzania.**

POPRAZ:
**Stworzenie spójnej platformy komunikacji Teatru Opole w social media,
opartej na idei równouprawnienia różnych punktów widzenia.**

MAJĄC NA UWADZE, ŻE:
Sprzedaż biletów przez komunikację w SM nie jest celem samym w sobie. Celem jest zbudowanie zaangażowania w ten sposób, aby widzowie rozmawiali o spektaklach i teatrze, co przełoży się pośrednio na sprzedaż miejsc. SM to przedłużenie sztuki, nie bójmy się pokazać jej więcej. Im większy apetyt wzbudzimy, tym chętniej ludzie przyjdą zobaczyć całe przedstawienie.

Rzeczywistość to obrazy widziane z różnych perspektyw.

Jak przekonać ludzi, że to prawda?

Dlaczego:

TJK wierzy, że świat jest zbyt złożony, by wpisywać go tylko w jedną perspektywę.

Jak:

Tworząc teatr wspólnych poszukiwań, otwarty na rozwój i współpracę. Poszukujemy nowych form przekazu, wspierając młodych artystów i nową dramaturgię.

Co:

Wystawiamy spektakle, które pozwalają widzowi wyjść poza utarte schematy myślenia, dzięki którym będzie mógł spojrzeć na nowo na siebie i otaczającą rzeczywistość

Rzeczywistość to obrazy wizjane z różnych perspektyw.

Jak przekonać ludzi, że to prawda?

Pokazać różne punkty widzenia.

Po prostu.

Rzeczywistość to obrazy widziane z różnych perspektyw.

Jak przekonać ludzi, że to prawda?

Pokazać różne punkty widzenia.

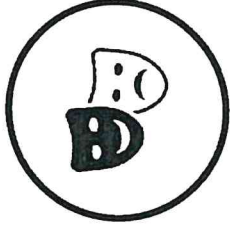
Po prostu.

AKTORÓW

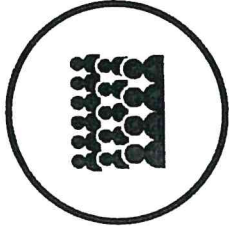
TWÓRCÓW

POSTACI

EKIPY

PUBLICZNOŚCI

Rzeczywistość to obrazy widziane z różnych perspektyw.

Jak przekonać ludzi, że to prawda?

Pokazać różne punkty widzenia.

Po prostu.

**TJK: teatr wielu głosów,
różnych spojrzeń.***

CEL:

Sprawić by TJK przyciągał widzów nie tylko na pojedyncze spektakle, ale również swoim mocnym wizerunkiem

KONTEKST:

WIDZ:

Duże grono widzów regularnych i wiernych oczekuje od teatru, że poszerzy ich horyzonty myślowe dostarczając głębszych przeżyć i refleksji, ale też - widowiska.

KATEGORIA:

Teatry mają bardzo podobną komunikację. Wyróżnikiem jest i będzie więc oryginalność w podejściu i konsekwencja w budowaniu wizerunku.

TEATR OPOLE:

Ukazywanie świata z różnych perspektyw jest wpisane w misję TJK. Znakiem rozpoznawczym będzie metodycznie konstruowana komunikacja w duchu tej idei.

ARTYKULACJA POZYCJONOWANIA:

Teatr wielu głosów, różnych spojrzeń

Podejasćie

2. PROJEKTOWANIE KOMUNIKACJI

CEL:

**Ustanowić TJK jako teatr wielu głosów
i różnych spojrzeń.**

WYZWANIE:

**Przełożenie podejścia “różnych perspektyw” na
zrozumiałą i angażującą różne typy widzów
komunikację.**

INSIGHT:

**Ludziom łatwiej przyjąć czyjąś perspektywę,
jeśli dosłownie zobaczą czyiś punkt widzenia
lub jeśli pokaże się im coś, z czym będą mogli
się utożsamić.**

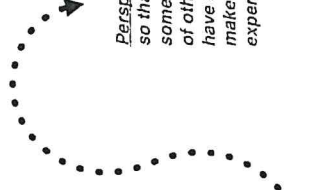

ROZWIĄZANIE:

PERSPECTIVE TA(L)KING

Poprzez wielowymiarowe pokazywanie spektakli z różnych stron, oczami różnych osób, będziemy wprowadzać widzów do przestrzeni do tej pory dostępnej dla nielicznych.

Perspective taking is the ability to look beyond your own point of view, so that you can consider how someone else may think or feel about something. To do this successfully, you must have some understanding of others' thoughts, feelings, motivations, and intentions. You must also have some background information about the other person or be able to make some smart guesses about their background and or how they experience the world.

REALIZACJA STRATEGII DIGITAL:

PERSPECTIVE TA(L)KING

Strategia digital polegać będzie na tworzeniu rozwiązań komunikacyjnych oraz treści, które będą zbliżać widza do spektakli i do teatru, o różnym stopniu dopasowania do różnych typów widzów, miejsc styku oraz różnych punktów *consumer spectator journey*. Treści będą prezentować subiektywne wrażenia, opinie i doświadczenia osób zaangażowanych w daną produkcję (łącznie z samymi bohaterami przedstawień) tak, aby zaangażować potencjalnych widzów, pomóc im zrozumieć lepiej i więcej - oswoić ich z ideą teatru, a dzięki temu pozwolić im poczuć większą satysfakcję z “wyjścia do teatru”.

CEL:

**Sprawić by TJK przyciągał widzów nie tylko na pojedyncze spektakle,
ale również swoim mocnym wizerunkiem**

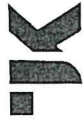

ARTYKULACJA POZYCJONOWANIA:

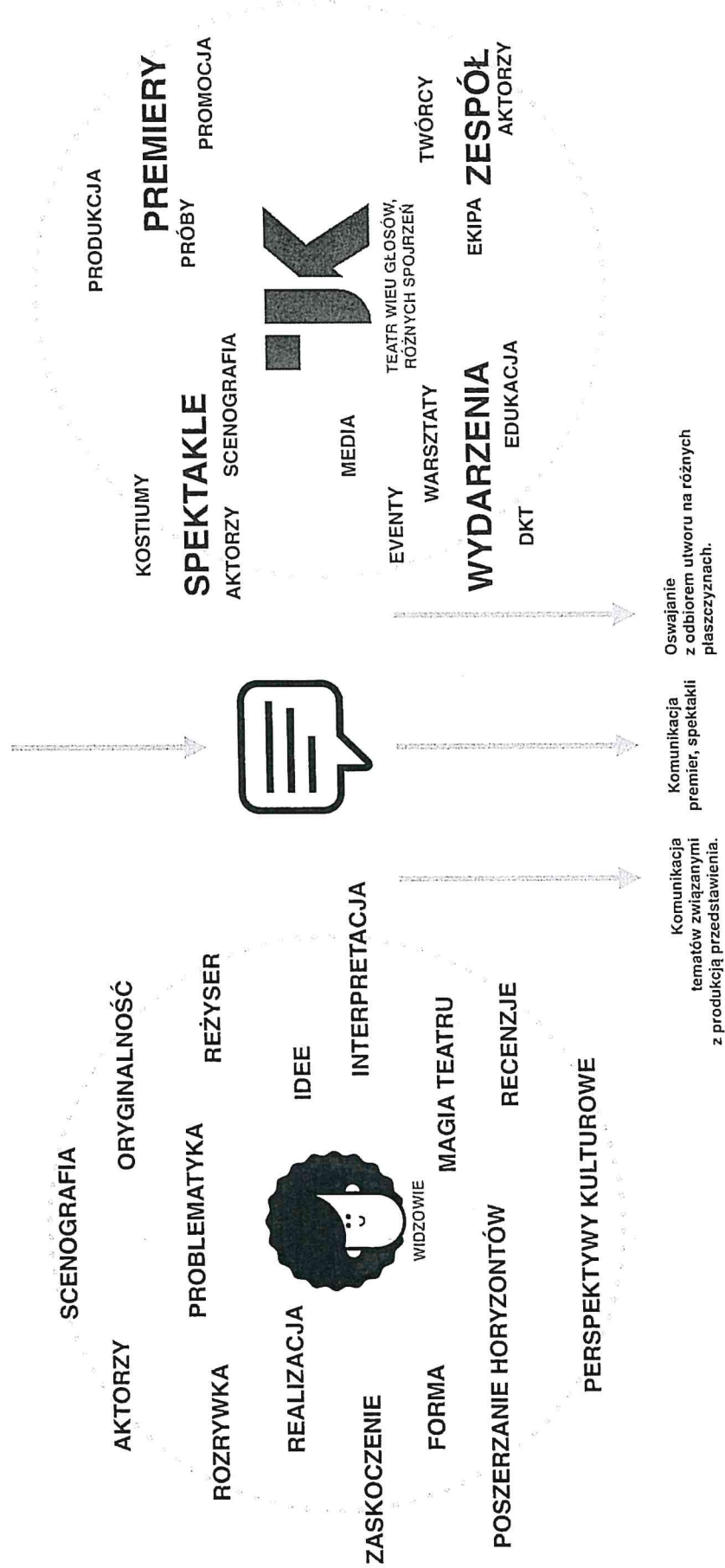
Teatr wielu głosów, różnych spojrzeń

PLATFORMA KOMUNIKACJI DIGITAL:

Perspective ta(t)king

Perspective ta(t)king

Ekosystem digital: funkcje platform

	• Centrum komunikacji • Dystrybucja treści • Dystrybucja treści influencerów	• Live streaming • Publikowanie eventów • Budowanie zasięgu poprzez płatne reklamy • Targetowanie do grup celowych
	• Publikowanie treści • Dystrybucja treści influencerów	• Insta stories • Zdjęcia i grafiki wyższej jakości • UGC • Budowanie zasięgu i bazy fanów poprzez płatne reklamy
	• Repozytorium video • Narzędzie do wyszukiwania	• Prerolle i bumpery • Targetowanie kontekstowe • Dystrybucja branded content
	• Publikowanie krótki treści • Challenge • Angażowanie najmłodszych	• Stories • Budowanie zasięgu i bazy fanów poprzez płatne reklamy
	• Komunikacja PR • Q&A	• Bezpośrednia komunikacja z fanami
	• Przekierowanie ruchu • Sprzedaż biletów • Hub dla treści	• Treści własne

Pakiety komunikacyjne: zestawienie

PAKIET 1. (MARKA EMOCJONALNIE)	PAKIET 2. (MARKA RACJONALNIE)	PAKIET 3. (MARKA RACJONALNIE)	PAKIET 4. (PRODUKT EMOCJONALNIE)	PAKIET 5. (PRODUKT RACJONALNIE)
MY O SOBIE	MY Z WAMI	INNI O NAS	SPEKTAKL O SOBIE	WSZYSCY O SPEKTAKLU
RODZAJ TREŚCI: HERO/HUB/HYGIENE	RODZAJ TREŚCI: HUB/HYGINE	RODZAJ TREŚCI: HYGIENE	RODZAJ TREŚCI: HERO/HUB/HYGINE	RODZAJ TREŚCI: HUB/HYGINE
PLATFORMY SM: YT / FB / IG /	PLATFORMY SM: YT / FB / IG	PLATFORMY SM: FB / IG	PLATFORMY SM: FB / IG	PLATFORMY SM: FB / IG
PLATFORMY TJK: WWW	INFLUENCERZY		PLATFORMY TJK: WWW	PLATFORMY TJK: WWW
	PLATFORMY TJK: WWW		INFLUENCERZY	INFLUENCERZY

TJK / DIGITAL

PAKIET 1. MY O SOBIE

Opowiedzmy historię teatru widzianą przez ludzi, którzy tworzą go każdego dnia. Za co kochają TJK, co ich wkurza? Co robią przy obecnie wystawianych spektaklach? Co sprawia im trudność, a co radość?

PAKIET 1. MY O SOBIE / Touchpointy

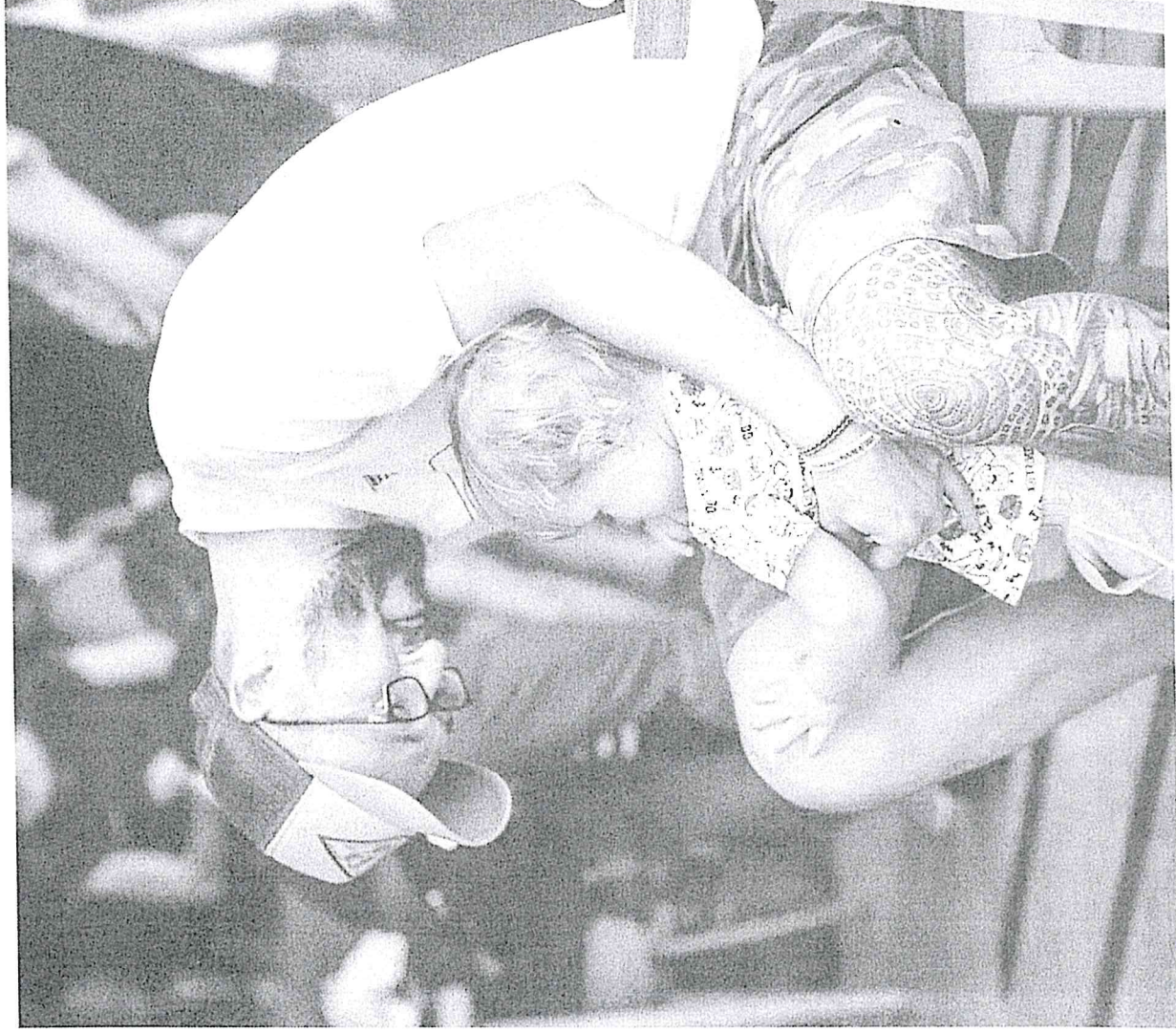
	• Wideo, w których bohaterami są pracownicy i zespół teatru. Krótkie filmy (< 04:00) w konwencji "gadających głów". Historie opowiedziane własnymi słowami.	• Wideo skadrowane do formatu 4:5, pełna długość.	• Zdjęcia z cytatami • Zdjęcia przygotowane na specjalne okazje (jak urodziny, itp.)
		• Zajawka pełnego filmu (< 00:15) z napisami. Kadr 4:5. • Również zajawka jako Instastory. Kadr 9:16.	• Zdjęcia z cytatami • Zdjęcia przygotowane na specjalne okazje (jak urodziny, itp.)
		• Wideo zaciągane z YT	

TJK / DIGITAL

PAKIET 2. MY Z WAMI

Opowiadamy o wydarzeniach około teatralnych i edukacyjnych organizowanych przez i wspólnie z teatrem. Oddajemy głos uczestnikom i prowadzącym. Nie musi to być realizacja wideo, wystarczą zdjęcia z cytatami. Ważne by opowiedzieć o emocjach i dlaczego dane wydarzenie było dla nich ważne.

PAKIET 2. MY Z WAMI / Touchpointy

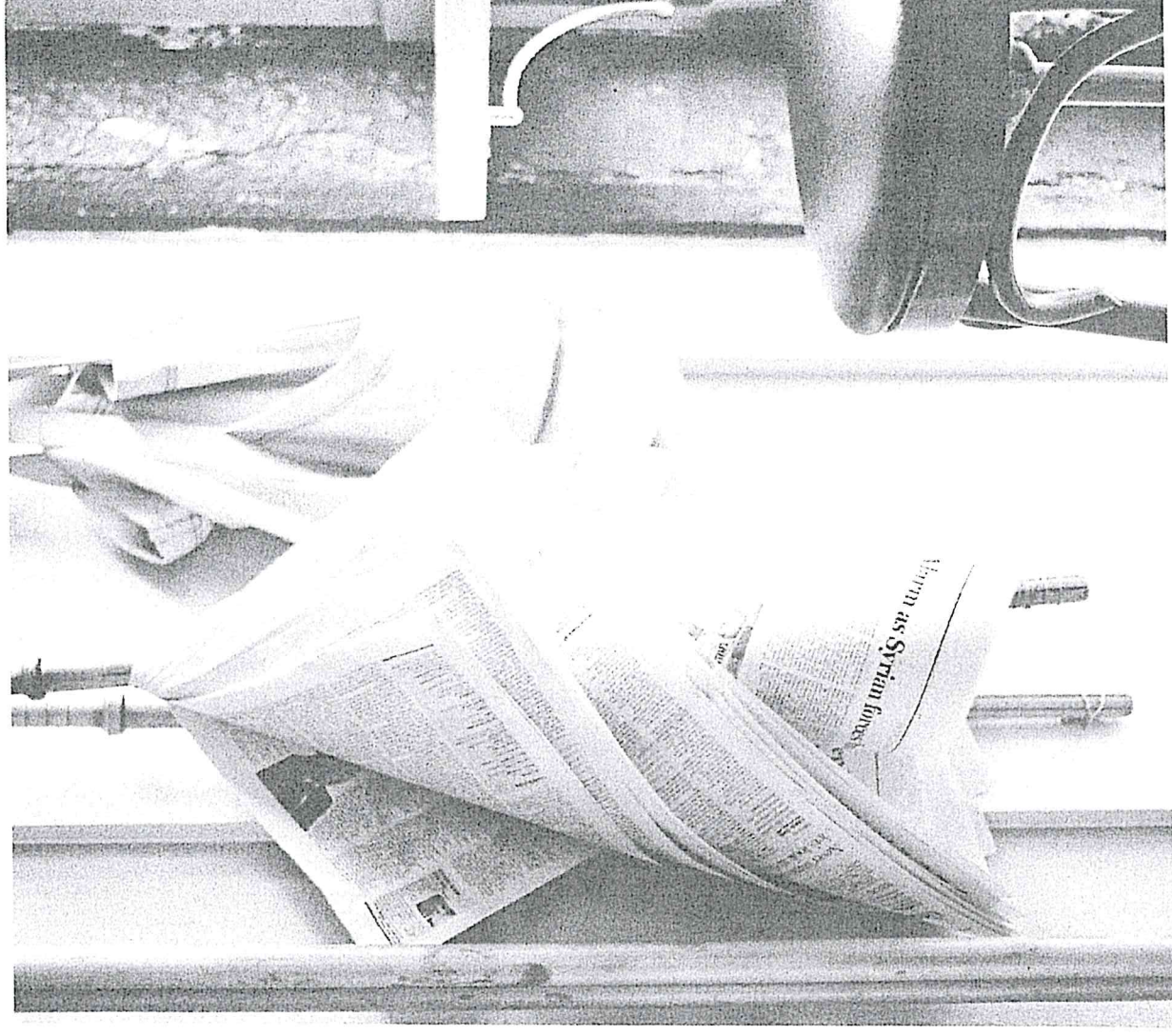
		• OPCJONALNE: Video relacja (<02:00).	
		• OPCJONALNE: Video relacja (<02:00).	
	+ WWW	• Instastory robione w trakcie wydarzenia	• Zdjęcia z wydarzenia w formie karuzeli
			• Notka w Aktualnościach

IJK / DIGITAL

PAKIET 3. INNI O NAS

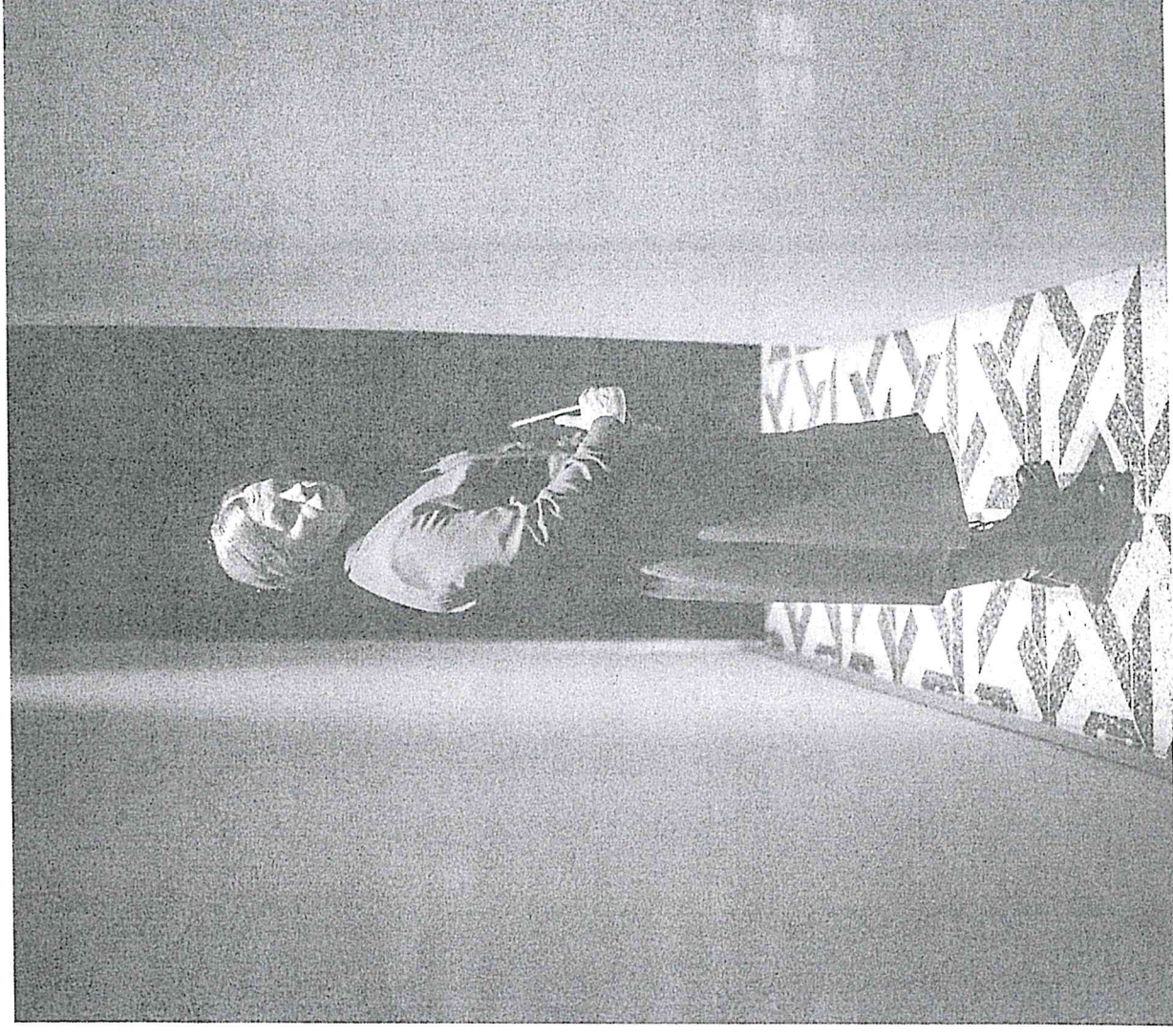
Dzielimy się tymi historiami, które tworzą o nas inni. Dziennikarze, krytycy, redaktorzy. Szerujemy link na własnych kanałach, opatrzone adekwatnym copy.

PAKIET 4. SPEKTAKL O SOBIE

Kluczowy pakiet komunikacyjny tworzący zestaw treści promujących premiery oraz spektakle. Będą to trailery oraz ich przeformatowania do formatów dopasowanych do poszczególnych kanałów komunikacji. Wysokiej jakości zdjęcia oraz pozostałe materiały i treści, które będą taktycznie dopasowane do aktualnie promowanego spektaklu.

PAKIET 5. WSZYSCY O SPEKTAKLU

Pakiet treści i materiałów, w których głos i spojrzenie oddajemy ludziom, którzy tworzą przedstawienie: aktorom, reżyserom, sceno- i kostiumografom, itp., ale także publiczności, która opowiada o swoich przeżyciach i emocjach po doświadczeniu spektaklu. Wypowiedzi będą przeplatane ujęciami ze spektaklu.

Pakiety w kanałach komunikacji

	PAKIET 1. MY O SOBIE	PAKIET 2. MY Z WAMI	PAKIET 3. INNI O NAS	PAKIET 4. SPEKTAKL O SOBIE	PAKIET 5. WSZYSCY O SPEKTAKLU
	X			X	X
	X	X	X	X	X
	X	X	X	X	X
	X	X	X	X	X

@DIGITAL 2023/28

NR_ MARZEC 2023